

sagt imod dem, som mene, at det vil svække Ansvarsfølelsen, at saa længe der er Tusinder i Samfundet, ganske særlig Kvinder, der blive i den Grad skambudte for deres Arbejde, at de ikke ere i Stand til at føre en blot økonomisk sorgfri Tilværelse, saa længe har Samfundet en Pligt overfor deres Børn.

Naar det ærede Medlem fra Faaborg (Christiansen) ikke troede, at der var ret mange Børn paa Landet, der led Nød, saa slutter han fra det Kendskab, han har til sin nærmeste Kreds. Men jeg vil gerne gøre det ærede Medlem et Tilbud. Vi have jo ikke saa forfærdelig meget at bestille i Vinter, og derfor foreslaar jeg, at vi sammen aflægge et 3—4 Dages Besøg f. Eks. i Lejehusene til Herregaardene i Faaborgkredsen og gøre os bekendte med de økonomiske Forhold der, gøre os bekendte med, hvad det er, Børnene i disse Lejehuse faa at spise. Jeg vil foreslaa det ærede Medlem, at vi tage en Læge og en Lærer med. Naar vi saa komme tilbage med Resultatet til Udvalget, er jeg overbevist om, at det ærede Medlem nok skal vogte sig for en anden Gang, naar han optræder som Ordfører for sit Parti, at tale om, at der ikke er Fattigdom paa Landet. Jo, der er Fattigdom, meget stor Fattigdom paa Landet. Men det skal ogsaa siges til Ære for mange Landkommuner — ikke tilnærmelsesvis dem alle, ikke en Gang Flertallet —, at de have gjort meget mere end København.

Saa siger det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen), at der gøres overordentlig meget i København. Aa, København! Der raabes altid saa meget om det gode, der gøres her. Det ser saa stort ud. Saa har det Blad ved Juletid indsamlet 4,000 Kr. og det Blad 6,000 Kr., og Studenterne have indsamlet 14,000 Kr. Men hvad ere de 60,000 Kr., som i denne By tilsammen ere givne! (N. P. Jensen [Københavns 3die Valgkreds]: Det er meget!) Den væsentligste Hjælp er den, der ikke kommer i Bladene. Det er den, som gives fra Haand til Haand, baade af Smaakaarsfolk og af Folk, som høre Overklassen til. Den største Hjælpsomhed imod fattige finder ikke Sted her i København. Der er ingen By i Danmark, hvor Fattigfolk sjoffes som her. Nej, hvis man vil vide, hvor der gøres godt, saa skal man gaa til Landkommunerne, hvor der sidder frisindede Folk i Styrelsen af Hjælpekasser og Sogneraad, og saa skal man gaa til de mere fremskredne Bykommuner. Men selv der hersker der utrolig megen Nød. Nej, her i Byen kunne de blive hjulpne, som

forstaa at finde Vej til alle de Foreninger, der dele ud. Alle de paatrængende, de professionelle, kunne finde Vej frem, men de ærekære Folk ikke. Og det er ingen Anklage imod de enkelte Borgere, det er en Følge af Byens Størrelse, at man ikke kan overse disse Forhold. Det er lettere i en lille Kommune. Er der et Sted, hvor en saadan Lov virkelig vil være paa sin Plads, saa er det i de store Kommuner. Jeg gør de Herrer den Indrømmelse, at i Landkommuner, hvor der er Nød, vil man maaske kunne træffe Foranstaltninger til paa bedre og mere formaalstjenlig Maade at bispise de fattige Børn. Men i de større Byer bliver der ikke andet for, end at vi tilsammen maa tage et Arbejde op for at gøre noget fra Statens og Kommunernes Side for at bispise de fattige Børn.

Til Slutning vil jeg gøre endnu en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen). Naar han hævder, at her i denne Sal er der ingen Meningsforskel, naar Talen er om at yde Hjælp til de fattige og trængende, i saa Henseende ere vi allesammen enige, Socialdemokraterne have ikke taget Patent paa og ere ikke ene om at stille disse humane Krav, saa vil jeg dog gøre opmærksom paa, at Socialdemokraterne ere de eneste, der som Parti stille dybtgaaende sociale Krav, og det viser sig ogsaa, at det lykkes os at gennemføre dem, at faa Samfundet og de forskellige Samfundsklassers Repræsentanter til at indse det berettigede deri. Jeg betvivler aldeles ikke, at der udenfor det Parti, jeg repræsenterer, og den Samfundsklasse, som har valgt mig og mine Meningsfæller — ja, jeg ved det for øvrigt —, findes udmærkede, brillante Folk, der se lige saa interesseret, lige saa uselvisk paa Ydelsen af Hjælp, som man gør det indenfor mit Parti. Men Sagen er den, at de Herrer repræsentere i mere eller mindre Grad de velstillede Samfundsklasser, medens vi repræsenterer de ubemidlede, de ikke besiddende Samfundsklasser. (N. P. Jensen, Københavns 3die Valgkreds: Ikke mere end vi!) Ja, men f. Eks. det ærede Medlem fra Æbeltøft (N. Neergaard), den tidligere Konseilspræsident har jo dog, skønt politisk Modstander af os, erklæret — det var, da Socialdemokratiet fejrede sit 25-Aars Jubilæum —, at Socialdemokratiet havde virket som en Brems paa Samfundet, havde holdt det vaagent ved sine Stik, og at uden Socialdemokratiets stærke Kritik og Fremhæven af de sociale Brøst vilde vi ikke være komne til de sociale Fremskridt, vi have naaet, og det tror jeg,